

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13C/83/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214810
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tvrdá
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214810.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Tvrdou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: D. T., U.. XX.XX.XXXX, Š. O. E., R. R. XX, toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom: G.. C. Z., vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Trnava, o zaplatenie 926,33 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 926,33 spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 336,92 eur od 23.10.2008 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že v konaní uplatnený nárok predstavuje pohľadávku voči odporcovi vyplývajúcu zo zmluvy č. 280042853 uzavretej dňa 28.11.2002 medzi odporcom ako dlžníkom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom, ktorú navrhovateľ nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008.

Keďže vykonaným šetrením bolo zistené, že odporca sa na adrese svojho trvalého pobytu nezdržiava a inú adresu jeho pobytu sa súdu nepodarilo zistiť, uznesením č.k. 13C/83/2012 - 37 zo dňa 06.02.2014 mu bola ustanovená opatrovníčka na chránenie jeho záujmov v konaní. Opatrovníčka odporca sa k podanému návrhu nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 29 ods. 6 O.s.p. drobným sporom je spor, v ktorom hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 eur.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k hodnote sporu súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania na základe listinných dôkazov, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa návrhom na začatie konania a jeho doplnením, zmluvnou o kontokorentnom úvere, obchodnými podmienkami

Slovenskej sporiteľne, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, výpoveďou zmluvy o kontokorentnom úvere, výpisom z účtu, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok a výňatkom z jej prílohy, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pokusom o zmier, ako aj obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) uzavrel s odporcom dňa 28.11.2002 zmluvu o kontokorentnom úvere č. 280042853, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky, s obsahom ktorých odporca svojím podpisom vyjadril súhlas. Veriteľ sa zmluvou zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu odporcu uvedeného v zmluve aj v prípade, ak nebude existovať dlžníkova pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca 331,94 eur (10.000,- Sk). Dlžník sa zaviazal splácať poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky a ďalšie platby spojené s úverom.

Z výpisu z účtu odporcu súd zistil, že dňa 28.11.2002 došlo na účte odporcu k zmene v dôsledku uzatvorenia zmluvy o kontokorentnom úvere, v zmysle ktorej bol odporca oprávnený čerpať peňažné prostriedky až do výšky poskytnutého úverového rámca. Odporca už v tento deň čerpal z účtu peňažné prostriedky vo výške 66,39 eur (2.000,- Sk), čím na jeho účte vznikol debetný zostatok a tento stav na účte v prevažnej miere pretrvával až do zániku zmluvného vzťahu. Odporca naposledy čerpal peňažné prostriedky dňa 12.03.2004, naposledy vložil peňažné prostriedky na účet dňa 21.05.2004, pričom od tohto momentu sa debetný zostatok na účte už len zvyšoval v dôsledku účtovania príslušenstva pohľadávky, a to úrokov z omeškania, debetných úrokov a poplatkov. Ku dňu 15.06.2005 je na účte odporcu evidovaná zmena aktívnej kontokorentnej zmluvy.

Listom zo dňa 28.04.2005 pôvodný veriteľ s poukazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré tvoria súčasť úverovej zmluvy, vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere zo dňa 28.11.2002.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0292/1523/2008/1CE zo dňa 22.10.2008, uzavretej medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, a výňatku z jej prílohy č. 1 mal súd preukázané, že pohľadávka uplatnená voči odporcovi v tomto konaní bola postúpená z pôvodného veriteľa na navrhovateľa. Listom zo dňa 28.10.2008 pôvodný veriteľ oznámil odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa.

Z výňatku prílohy k zmluve o postúpení bolo zistené, že odporca bol ku dňu postúpenia pohľadávky 1.614 dní (teda viac ako 4 roky) v omeškaní s úhradou svojich záväzkov.

Dňa 30.11.2009 podpísal navrhovateľ s odporcom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorou odporca uznával svoj záväzok voči navrhovateľovi, vzniknutý z titulu predmetnej zmluvy č. 280042853 čo do dôvodu a výšky, pozostávajúci z dlžnej istiny 336,92 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 139,41 eur. Odporca sa tento záväzok zaviazal splatiť v mesačných splátkach po 70,- eur k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.12.2009.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa, odporca po postúpení pohľadávky neuhradil žiadnu časť svojho dlhu. Zo špecifikácie žalovanej pohľadávky uvedenej v podaní navrhovateľa zo dňa 19.03.2015 vyplýva, že žalovaná suma 926,33 eur predstavuje rozdiel medzi debetnými operáciami na účte odporcu (výber kartou, platba kartou, odchádzajúce platby z účtu, poplatky, debetné úroky a zmluvné úroky z omeškania) vo výške spolu 24.206,58 eur a kreditnými operáciami (úhrady odporcu a kreditné úroky) vo výške spolu 23.280,25 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci; spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, typová zmluva nesmie obsahovať

- a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'> uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (01.04.2004) sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a 54 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252354'&ucin-k-dni='30.12.9999'> tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252355'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak ide o náležitosti zmluvy, a s

ustanovením § 57 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252357'&ucin-k-dni='30.12.9999'> tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 111 Občianskeho <aspi://module='KO'&link='KO40_1964SK%2523111'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola platne uzavretá zmluva, ktorú súd, posudzujúc ju podľa obsahu hlavných záväzkov, podriadil pod úverovú zmluvu, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne na ňu nahliadal ako na zmluvu spotrebiteľskú v zmysle zhora citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže právny predchodca navrhovateľa pri jej uzatváraní a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (ktorá skutočnosť vyplýva z jeho výpisu z obchodného registra), zatiaľ čo odporca ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie (z obsahu zmluvy ani z ostatných listinných dôkazov nevyplýva iný záver). Z formy a obsahu zmluvy je navyše zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou (typovou, štandardizovanou) zmluvou, ktorej text bol právnym predchodcom navrhovateľa vopred pripravený za účelom jeho použitia vo viacerých prípadoch, a ktorej obsah odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom.

Zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku a pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinným od 01.05.2014, bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to tak, že bol okrem iného doplnený o zhora citované ustanovenie § 5b. Týmto boli zavedené nové zásadné zmeny v legislatíve týkajúce sa okrem iného aj premlčania nárokov zo spotrebiteľských vzťahov, kedy súd ex offo prihliada na prípadné premlčanie uplatneného práva predávajúceho voči spotrebiteľovi (na rozdiel od doterajšej právnej úpravy, kedy súd na premlčanie mohol prihliadnuť iba vtedy, ak bola zo strany povinného vznesená námietka premlčania). Nakoľko právna úprava týkajúca sa premlčania je vo svojej podstate procesnoprávneho charakteru (aj keď je uvedená v hmotnoprávnom predpise) a nakoľko vo vzťahu k novoprijatému ustanoveniu § 5b <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.%25235b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o ochrane spotrebiteľa zákonodarca neprijal žiadne prechodné ustanovenie, je potrebné od 01.05.2014 vo všetkých konaniach týkajúcich sa nárokov voči spotrebiteľom ex offo prihliadať na námietku premlčania. Z uvedených

dôvodov sa preto súd v súdenom prípade, ktorého predmetom sú nároky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy a v ktorom odporkyňa v pozícii spotrebiteľa požíva osobitnú ochranu, zaoberal otázkou premlčania a aj bez návrhu prihliadal na nemožnosť uplatnenia práva navrhovateľa voči odporkyňi, resp. na oslabenie jeho nároku vrátane jeho premlčania, ktoré bráni priznať mu voči spotrebiteľovi žalované plnenie.

Keďže prejednáváná vec má spotrebiteľský charakter, súd poukazujúc na citované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia o premlčaní tak, ako sú tieto upravené v Občianskom zákonníku, a to aj napriek tomu, že úverová zmluva ako zmluvný typ je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ktorý právny kódex obsahuje takisto komplexnú úpravu inštitútu premlčania, vzťahujúcu sa na obchodné záväzkové vzťahy. Súd k uvedenému postupu dodáva, že ani v tomto prípade neboli k ustanoveniu § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení prijaté prechodné ustanovenia, v dôsledku ktorej skutočnosti je potrebné toto ustanovenie aplikovať aj na právne vzťahy založené pred dňom jeho účinnosti. (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014)

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranú dobu nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam. Premlčanie má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno navrhovateľovi priznať v súdnom konaní a ako také vymôcť, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť (premlčanie nie je spojené so zánikom nároku).

Podľa vyššie citovaného všeobecného ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, vzťahujúceho sa na tento prípad, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Zo skutkového stavu opísaného navrhovateľom a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 28.04.2005 vypovedal predmetnú zmluvu o kontokorentnom úvere, v dôsledku ktorej skutočnosti odporca od tohto momentu viac nemal možnosť čerpať peňažné prostriedky z úverového rámca poskytnutého pôvodným veriteľom, a teda v tom čase existujúca pohľadávka sa navyšovala už len o príslušenstvo. Súčasne z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplynulo, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 22.10.2008, bol odporca v omeškaní s úhradou záväzkov už 1.614 dní, čo predstavuje viac ako 4 roky. Návrh na začatie konania, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia pohľadávky zo zmluvy o kontokorentnom úvere a jej príslušenstva, bol podaný až dňa 30.11.2012. S ohľadom na tieto skutočnosti súd uzavrel, že navrhovateľ, ktorý vstúpil do právneho postavenia pôvodného veriteľa bez toho, aby mala táto skutočnosť vplyv na plynutie premlčacej doby, si uplatnil právo na zaplatenie pohľadávky a jej príslušenstva po uplynutí premlčacej doby, na ktorú skutočnosť súd z úradnej moci v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. prihliadal a z tohto dôvodu návrh v celom rozsahu zamietol.

Záverom súd uvádza, že pri posudzovaní uplatneného nároku z hľadiska plynutia premlčacej doby neprihliadal na dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, a to pre jej absolútnu neplatnosť. Vychádzal pritom z poznatkov získaných v obdobných súdnych konaniach, kde sa navrhovateľ domáha od dlžníkov plnenia aj na základe označeného právneho úkonu, ktorého vznik býva iniciovaný navrhovateľom a ktorý dlžníci podpisujú pri absencii základných náležitostí právneho úkonu akými sú vážnosť a sloboda vôle (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tento dokument, majúci charakter formulárovej zmluvy, obsah ktorej spotrebiteľa nemôžu ovplyvniť, obsahuje okrem dvojstranného právneho úkonu vo forme dohody o splátkach (význam ktorého je dlžníkom zvyčajne pri jej podpise prezentovaný a ktorý v zásade spadá do sféry záujmu spotrebiteľa), aj pre spotrebiteľov zjavne nevýhodný (napr. s ohľadom na navrhovateľom vopred naformulované vyhlásenie o vedomosti spotrebiteľa o premlčaní dlhu a následkoch) jednostranný úkon uznania záväzku, ktorý dlžníkom na rozdiel od dohody o splátkach už výslovne interpretovaný nie je. Vzhľadom na uvedené súd dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, vyhodnotil ako neplatný právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka) a ktorého vznik bol iniciovaný nekalou obchodnou praktikou navrhovateľa (§ 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), a preto na ňu neprihliadal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd návrh v celom rozsahu zamietol, a preto v spore úspešným účastníkom bol odporca. Keďže si však odporca náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.